

med til et saadant Kunststykke. Jeg og mine Meningsfæller staa den Tankegang, som er herskende hos Flertallet af Landstingets Medlemmer, overordentlig fjernt, men jeg har saa megen Respekt for Flertallet af Landstingets Medlemmer, at jeg ikke tror, man vilde finde Sangbund for et Forsøg paa at omgaa Spørgsmaalet om en Opløsning af de kongevalgte ved en saa besynderlig Forestilling, som dette vilde være. Det ærede Medlem sagde, og et Par andre Medlemmer har vistnok gentaget det, at vi vare tilbøjelige til at opgive Forsøg overfor Landstinget, tilbøjelige til at vige tilbage for de Vanskeligheder, det volder, hvis man prøver paa at trænge frem overfor Landstinget. Dette er ingenlunde Tilfældet. Hvis ærede Medlemmer her i Tinget ville give os Flertal overfor Landstinget for et Forslag, som synes os Kamp værd, kunne De være fuldkommen sikre paa, at saa ville den nuværende Regering og dens Venner her i Tinget ikke vige tilbage. Hvad vi derimod ikke ønske, er at gøre et Forsøg paa at omgaa Vanskelighederne ved den Art Kunststykker, det ærede Medlem i dette Forslag har anbefalet os. Jeg ser da stadig ikke rettere, end at det ærede Medlems Vej er den sikre Vej til at hindre det hele, den sikre Vej til at bevare den bestaaende Uret uforandret.

Den Vej, vi have anbefalet, er jeg derimod vedblivende overbevist om er anvendelig og mulig. Det ærede Medlem fandt den vanskelig, men Vanskeligheden stammer for en meget væsentlig Del fra det ærede Medlem selv. Hvis det ærede Medlem i Overensstemmelse med den Stilling, han indtog i Fjor overfor Ministeriet Neergaard, vil slutte sig til dette vort Forslag og faa sine Venner med dertil, vil der her i Tinget være et betydeligt Flertal derfor, og saa vil dette Forslag med Folketingets Villie bag sig komme op i Landstinget. Og jeg vil gentage, hvad jeg før har sagt, at det vilde fremtræde med en overordentlig stor Vægt, om Flertallet i Folketinget samler sig om en bestemt Fremgangsmaade med Hensyn til, hvorledes det ønsker Folketingets Valgkredse ordnede. Det vilde næsten være utænkeligt, at Landstinget overfor et saadant Forsøg for Alvor vilde byde Forslaget Modstand.

Der er en Betænkelse, som adskillige ærede Medlemmer have fremdraget, det er Frygten for, at denne Valgkredslov, der kalder sig midlertidig i Titelen, alligevel skal blive varig og bestan-

dig. Jeg forstaar meget vel denne Frygt. Den er overmaade naturlig for ærede Medlemmer, der have Erfaringerne fra 1894 i frisk Minde. Naar man tænker paa, at denne midlertidige Lov nu har været i 15 Aar og, hvis det ærede Medlems Bestræbelser kronnes med Held, kan komme til at vare adskillige Aar endnu, er det meget forstaaeligt, at man er meget bekymret for, at den Lov, vi her foreslaa, skal blive en midlertidig Valgkredslov af samme Beskaffenhed. Det synes mig dog, at denne Frygt er ubegrundet. Der er en Ting, jeg her beder ærede Medlemmer tage i Betragtning, det er, at Kravet om en Grundlovsændring stiger for Tiden op i alle Lejre og alle Partier i Danmark. Rent uvilkaarligt vil man sige til sig selv: Der er ingen Udsigt til en Grundlovsændring. Vi ere ligesom alle opøvede i den Forestilling, at der sker ikke noget videre i dansk Politik, det bliver ved med at være omtrent det samme i lange Tider. Nu maa jeg sige, at jeg synes, det sidste Aar har været et Vidnesbyrd om, at der kan ske noget i dansk Politik, at der kan ske en betydelig Omvæltning, og mit Indtryk af de Stemninger, der ere oppe i dette og det andet Ting og ude i Befolkningen, er, at vi i Virkeligheden staa nærmere ved en gennemgribende Grundlovsforandring, end ret mange Medlemmer vente og ane. Der er i Befolkningen en Følelse af, at det ikke kan blive ved at gaa paa den nuværende Maade, der er en Uro og en Gæring, som vil drive denne Sag frem med en saadan Magt, at Folketinget nok skal komme til inden meget længe at rejse Grundlovsspørgsmaalet. Hvis ikke helt uforudsete Ting bevirke, at vi falde hen i en politisk Sløvhed herhjemme, vil en Grundlovsændring trænge sig frem med uimodstaaelig Magt. Jeg anser det for yderst usandsynligt, hvis denne Lov bliver vedtagen og vi faa et nyt Folketing hvilende paa dette Grundlag, at vi saa ville komme til at gaa til Valg i mere end en Valgperiode under denne Valgkredslov. Jeg anser det for næsten sikkert, at vi da i Løbet af de følgende tre Aar ville komme til en Grundlovsforandring. Derfor ser jeg med stor Koldblodighed paa dette, at der i Titelen staa „midlertidig“. Jeg føler mig overbevist om, at denne Midlertidighed ikke vil blive af Varighed, hvis Loven overhovedet gennemføres. I god Overensstemmelse dermed staa ogsaa, at hele Arbejdet paa en Grundlovsforandring sættes i Gang samtidig med Forhandlingen om Valgkredsloven. Grundlovsforandrin-